॥ ३८ ॥ ३९ ॥ निर्वैशोनिष्कृतिरानृण्यमित्यर्थः तत्कारिणःसंतः तेअभ्यधावन् ॥ ४० ॥ तथातादृक्अतिरभसोवेगोयेषांतान्संयत्तान्उद्युक्तान् ॥४१॥४२॥४३ शोचंत्योविलापंचक्रुः शुचःअश्रूणि ॥ ४४ ॥ धर्मज्ञइत्यादीनिविलापेप्रेमसंबोधनानि तेत्वदीयावयम् ॥ ४५ ॥ त्वयापत्याविरहितापुरीयंनशोभतइतिस्वदृष्ट्याभिधानम् ॥ ४६ ॥ अनागसामितितुपरमार्थाभिधानम् ॥ ४७ ॥ एषःकृष्णःप्रभवंत्यस्मादितिप्रभवः अपियंत्यस्मि

तंसंपरेतंविचकर्षभूमौहरिर्यथेभंजगतोविपश्यतः ॥ हाहेतिशब्दःसुमहांस्तदाऽभूदुदीरितःसर्वजनैर्नरेंद्र ॥ ॥ ३८ ॥ सनित्यदोद्विग्नधियातमीश्वरंपिबन्वदन्वाविचरन्स्वपन्श्वसन् ॥ ददर्शचक्रायुधमग्रतोयतस्तदेवरूपंदुरवापमाप ॥ ३९ ॥ तस्याऽनुजाभ्रातरोऽष्टौकंकन्यग्रोधकादयः ॥ अभ्यधावन्नभिक्रुद्धाभ्रातुर्निर्वैशकारिणः ॥४०॥ तथाऽतिरभसांस्तांस्तुसंयत्तान्रोहिणीसुतः ॥ अहन्परिघमुद्यम्यपशूनिवमृगाधिपः ॥४१॥ नेदुर्दुंदुभयोव्योम्निब्रह्मेशाद्याविभूतयः ॥ पुष्पैःकिरंतस्तंप्रीत्याशशंसुर्ननृतुःस्त्रियः ॥ ४२ ॥ तेषांस्त्रियोमहाराजसुहृन्मरणदुःखिताः ॥ तत्राभीयुर्विनिघ्नंत्यःशीर्षाण्यश्रुविलोचनाः ॥ ४३ ॥ शयानान्वीरशय्यायांपतीनालिंग्यशोचतीः ॥ विलेपुःसुस्वरंनार्योविसृजंत्योमुहुःशुचः ॥ ४४ ॥ हानाथप्रियधर्मज्ञकरुणानाथवत्सल ॥ त्वयाहतेननिहतावयंतेसगृहप्रजाः ॥ ४५ ॥ त्वयाविरहितापत्यापुरीयंपुरुषर्षभ ॥ नशोभतेवयमिवनिवृत्तोत्सवमंगला ॥ ४६ ॥ अनागसांत्वंभूतानांकृतवान्द्रोहमुल्बणम् ॥ तेनेमांभोदशांनीतोभूतध्रुक्कोलभेतशम् ॥ ४७ ॥ सर्वेषामिहभूतानामेषहिप्रभवाप्ययः ॥ गोप्ताचतदवध्यायीनक्वचित्सुखमेधते ॥ ४८ ॥ श्रीशुकउवाच राजयोषितआश्वास्यभगवाँल्लोकभावनः ॥ यामाहुर्लौकिकींसंस्थांहतानांसमकारयत् ॥ ४९ ॥ मातरंपितरंचैवमोचयित्वाऽथबंधनात् ॥ कृष्णरामौववंदातेशिरसास्पृश्यपादयोः ॥ ५० ॥

न्निति अप्ययःसचसच तदवध्यानमवज्ञातत्कर्तुंशीलंयस्यसः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ आस्पृश्यईषत्स्पृष्ट्वा ॥ ५० ॥